

AUTE de 13 de novembre de 2003

Diferències entre l'embargament preventiu i el procediment d'execució de sentència.- Oposició en el procediment d'execució de sentència: determinació dels casos d'oposició

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Tribunal de Batlles, Secció Civil, va dictar, en data 24-2-2003, Aute, essent la seva part dispositiva la que segueix: "ACORDA: Procedir a travar embargament sobre els béns del Sr. Roger R.V., en quantitat suficient per a garantir el pagament dels honoraris del perit Sr. Joaquim C.P., que sumen un import, després d'haver deduït el ja dipositat, de 3.826,26 €".

II.- Contra l'esmentat Aute, la representació processal del Sr. Roger R.V. va formular oposició a la mesura de trava adoptada pel Tribunal de Batlles, com resulta del seu escrit de data 17-3-2003. El dia 18-3-2003 el Tribunal de Batlles, Secció civil, va dictar un altre Aute en el qual, pels arguments continguts en el seus atesos, acordava "No admetre a tràmit l'oposició a l'Aute de data 24 de febrer del 2003 formulada per la representació processal del Sr. Roger R.V. per escrit de data 17 de març del 2003, sense perjudici de que pugui formular recurs d'apel·lació contra dita resolució"

III.- La representació processal del Sr. Roger R.V. va formular recurs d'apel·lació contra la resolució dictada per la Batllia i va presentat escrit de conclusions, de data 25-6-2003, on sol·licitava la revocació de l'Aute de 18-3-2003. Per el contrari, la representació processal de la Sra. Rosalia R.V. va oposar-se a l'escrit de conclusions i en llur escrit de contesta, de data 21 de juliol de 2003, demana la confirmació de l'Aute i el refús del recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part apel·lant impugna l'Aute dictat per l'Honorable Tribunal de Batlles perquè, al seu parer, no s'ajusta a la normativa aplicable i no admet a tràmit l'oposició que es formula pel recurrent. Afegeix que es tracta d'una mesura d'embargament i no d'execució forçosa i no concorre el requisit del periculum in mora que justifiqui l'embargament preventiu.

Correspon ara a la Sala analitzar quina fou efectivament la mesura adoptada pel Tribunal de Batlles i si la tramitació processal fou l'adequada i es pot justificar o no la negativa a formular oposició a la mesura d'execució decretada.

II.- Si s'analitza l'Aute del qual porta causa aquest recurs d'apel·lació s'extreu que en el referit Aute de 24-2-2003, en el seu atès segon s'assenyala que procedeix executar forçosament els béns del deutor per garantir el pagament dels honoraris del perit. En canvi, en la comunicació que adopta el Batlle, que fou ponent de l'anterior Aute, el dia següent (25-2-2003), s'indica literalment que "...he acordat travar embargament preventiu dels béns d'aquest...". I en l'Aute que s'apel·la es manifesta pel Tribunal de Batlles que no ens trobem davant d'un embargament preventiu, sinó en una execució forçosa i que segons el dret aplicable no s'escau formular oposició, però si que es pot interposar apel·lació.

L'argumentació de l'Aute de 18-3-2003 no pot ésser confirmada per aquesta Sala i, fonamentalment, per dos motius. El primer, perquè la regulació de l'execució forçosa, encara que fragmentària, es troba continguda en l'Annex III del Decret de 4-2-1986, reformat per la Llei transitòria de procediments judicials, on es preveuen diferents possibilitat de l'executat de formular oposició a aquesta pretensió processal de l'executant. Però, a més la jurisprudència ha admès des de fa temps la possibilitat de formular oposició a l'execució, ja sigui per motius formals o materials, i de forma total o parcial. En aquest sentit, només s'han de recordar els Autes dels Jutjats d'Apel·lacions de 20 de juny de 1967, de 2 de desembre de 1973 i de 15 d'abril de 1975, que ja abonaven la solució favorable a concedir a l'executat la facultat de defensar-se front a l'execució que s'instava en la seva contra. I, la segona raó perquè el reconeixement de planteja una oposició a l'execució no solament resulta dels textos legals esmentats anteriorment i de la jurisprudència recaiguda, sinó perquè s'adequa perfectament amb el reconeixement dels drets continguts en l'article 10 de la

Carta Magna i que s'orienten a permetre que ambdues parts, i aquestes també hi són en la fase d'execució, gaudeixin de les mateixes armes processals i impedeix tota limitació o abolició dels expedients de defensa de les parts, tota vegada que procura que el dret a la defensa i a la igualtat d'armes processals informin tot el procés. I des d'aquesta òptica no es pot concloure amb la part dispositiva de l'Aute que rebutja de pla l'admissió de l'oposició a l'execució, per la qual cosa s'escau revocar la seva part decisòria i deixar sense efecte l'Aute.

III.- I com que s'ha vist que la confusió entre si el que s'adoptava era una mesura derivada d'un embargament preventiu o d'una petició d'execució forçosa no esdevé imputable al recurrent, procedeix conferir-li un nou termini per tal que formuli oposició a la mesura d'execució forçosa, i no preventiva, que acorda l'Aute de 24-2-2003 i que pugui articular la seva oposició de conformitat amb els arguments que tingui per convenient per la defensa dels interessos del seu patrocinat.

IV.- No s'escau efectuar pronunciament sobre les costes processals d'aquesta segona instància, atès l'èxit del recurs.

Atesa la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Roger R.V. contra l'Aute de data 18-3-2003, dictat per l'Honorable Tribunal de Batlles i el revoquem i deixem sense efecte i acordem que s'escau concedir a la part recurrent la possibilitat de formular oposició a l'execució, d'acord amb allò que es preveu a l'Annex III del Decret de 4-2-1986. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-